

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Groupe Lactalis / Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Garde des Sceaux, ministre de la Justice, Ministre de l'Économie et des Finances

(Sprawa C-485/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 1169/2011 – Przekazywanie konsumentom informacji na temat żywności – Artykuł 9 ust. 1 lit. i) i art. 26 ust. 2 lit. a) – Obowiązkowe oznaczenie kraju lub miejsca pochodzenia środka spożywczego – Zaniechanie mogące wprowadzić konsumentów w błąd – Artykuł 38 ust. 1 – Kwestie harmonizowane w szczególny sposób – Artykuł 39 ust. 2 – Przyjęcie przepisów krajowych przewidujących dodatkowe obowiązkowe dane dotyczące kraju lub miejsca pochodzenia szczególnych rodzajów lub kategorii środków spożywczych – Warunki – Istnienie udowodnionego związku jednej bądź kilku cech żywności z jej pochodzeniem – Pojęcia „udowodnionego związku” i „cech” – Dowód świadczący o tym, że większość konsumentów przywiązuje znaczną wagę do takiej informacji – Przepis krajowy przewidujący obowiązek wskazania krajowego, europejskiego lub pozaeuropejskiego pochodzenia mleka]

(2020/C 399/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Groupe Lactalis

Strona przeciwna: Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Garde des Sceaux, ministre de la Justice, Ministre de l'Économie et des Finances

Sentencja

1) Artykuł 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 należy interpretować w ten sposób, że obowiązkowe oznaczenie kraju lub miejsca pochodzenia w przypadku mleka i mleka wykorzystywanego jako składnik należy uznać za „kwestię zharmonizowaną w szczególny sposób” przez to rozporządzenie w rozumieniu art. 38 ust. 1 tego rozporządzenia, jeżeli zaniechanie wskazania kraju lub miejsca pochodzenia mogłoby wprowadzać w błąd konsumenta, a przepis ów nie stoi na przeszkodzie temu, by państwa członkowskie przyjmowały przepisy ustanawiające wymóg podania dodatkowych obowiązkowych danych szczegółowych na podstawie art. 39 owego rozporządzenia, pod warunkiem że przepisy te są zgodne z celem zamierzonym przez prawodawcę Unii za pomocą harmonizacji w szczególny sposób kwestii obowiązkowego oznaczenia kraju lub miejsca pochodzenia i że tworzą spójną całość z tym oznaczeniem.

- 2) Artykuł 39 rozporządzenia nr 1169/2011 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku przepisów krajowych, które byłyby uzasadnione względami ochrony konsumentów na podstawie ust. 1 owego artykułu, obu wymogów, o których mowa w ust. 2 owego artykułu – dotyczących, po pierwsze, „udowodnionego związku pewnych cech środka spożywczego z jego pochodzeniem”, a po drugie, „dowodu świadczącego o tym, że większość konsumentów przywiązuje znaczną wagę do tej informacji” – nie należy interpretować we wzajemnym powiązaniu, w taki sposób, że ocena istnienia udowodnionego związku nie może opierać się jedynie na elementach subiektywnych, związanych ze znaczeniem powiązania, jakie większość konsumentów może dostrzegać między pewnymi cechami środka spożywczego a jego pochodzeniem.
- 3) Artykuł 39 ust. 2 rozporządzenia nr 1169/2011 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „cechy środka spożywczego” nie obejmuje wytrzymałości środka spożywczego na transport i ryzyko pogorszenia jego stanu podczas przewozu, w związku z czym cecha ta nie może odgrywać roli w ocenie istnienia ewentualnego „udowodnionego związku pewnych cech środka spożywczego z jego pochodzeniem” dla celów stosowania rzeczonoego przepisu.

(¹) Dz.U. C 352 z 1.10.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 września 2020 r. – Prysmian SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Srl / Komisja Europejska, The Goldman Sachs Group Inc., Pirelli & C. SpA

(Sprawa C-601/18 P) (¹)

[Odwołanie – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Europejski rynek podziemnych i podmorskich kabli elektrycznych – Podział rynku w ramach projektów – Jednolite i ciągłe naruszenie – Następstwo podmiotów prawnych – Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia – Zasada równego traktowania – Przeinaczenie dowodów – Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 – Artykuł 20 – Uprawnienia Komisji Europejskiej w sprawach karteli – Uprawnienie do kopiowania danych bez uprzedniego badania i do ich późniejszego zbadania w pomieszczeniach Komisji – Grzywny]

(2020/C 399/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Prysmian SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Srl (przedstawiciele: początkowo C. Tesauro i L. Armati, avvocati, następnie C. Firth i C. Griesenbach, solicitors)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castilla Contreras, C. Sjödin, T. Vecchi i P. Rossi, pełnomocnicy), The Goldman Sachs Group Inc. (przedstawiciele: J. Koponen, адвокат, i A. Mangiaracina, avvocatessa), Pirelli & C. SpA (przedstawiciele: G. Rizza i M. Siragusa, avvocati)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Prysmian SpA i Prysmian Cavi e Sistemi Srl zostają obciążone własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) Pirelli & C. SpA pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 427 z 26.11.2018.